

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24394

гр. София, 15.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
закрито заседание на 15.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **871** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Образувано е по искане с вх.№16889/04.07.2025 година по регистъра на АССГ за изменение на постановеното по делото решение, в частта на разноските, подадено от заинтересованата страна (ЗС) М. Е. К. чрез процесуалния ѝ представител адв. Д..

Ответникът с депозирания отговор по реда и в срока по чл.248, ал.2 от ГПК вр.чл.144 от АПК оспорва основателността на искането.

Искането е допустимо-подадено е от страна по делото, която преди приключване на устните състезания по делото е представила списък на разноските по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. Спазен е срокът по чл.248, ал.1 от ГПК за обжалване на решението- решението е съобщено на искателя на 27.06.25 г., а искането е подадено на 04.07.25 г.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по следните съображения:

В чл. 248, ал. 1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението (съответно прекратителното определение).

Текстът разграничава две хипотези, свързани с оттегляне на вече постановения акт в частта, с която е определена отговорността на страните за разноските по делото като установено от закона изключение на правилото на чл. 246 ГПК, вр.чл.144. Първата хипотеза- допълване на съдебното решение, е способ за неговото поправяне и се предприема, когато то не съдържа произнасяне по целия въведен спорен предмет. При втората хипотеза, след като съдът е определил дължимите

разноски, постъпва искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с изискванията на приложимия състав по чл.143 от АПК (по чл.143, ал.1 в случая) чрез изменение на вече постановеното от съда. Искането на пълномощника на жалбоподателя, обективизирано осъществява именно тази хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК.

АССГ, II о., 23-ти състав поддържа изцяло изложените от него съображения в мотивите към решението за недължимост на разноските, направени по друго дело на АССГ, приключило с влязло в сила решение и не намира основание да ги повтаря. Допълнително акцентира, че производството по чл.248 от ГПК и в двете посочени по-горе хипотези е способ за отстраняване на пропуск/грешка на съда, а не на грешки в защитата на страната. Както съдът вече посочи, адв. Д. е следвало да поиска от АССГ, II о., 27-ми състав изменение на постановеното от него решение по адм. дело №352/2023 г., в частта за разноските. АССГ, II о., 27-ми състав се е произнесъл по искането за разноски в мотивите към решението, че „отговорността за разноски на страните в производството следва да се разпредели при решаване на въпроса по същество по подадената пред КЗД жалба от М. Е. К.“. Отделен диспозитив за разноските в решението по адм. дело №352/2023 г. няма, а и не е бил дължим. Отделен диспозитив за разноските е дължим, само ако те се възлагат върху едната от страните по делото- арг от чл.172а, т.7 АПК, съотв. чл.236, ал.1, т.6 ГПК, но не и когато те остават така, както са направени от страните в съдебното производство. (Решение № 16412 от 10.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6042/2013 г., I о. Определение № 11397 от 29.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 13969/2014 г., VI о. Решение № 2270 от 22.02.2017 г. на ВАС по адм. д. № 4062/2016 г., IV о. Определение № 899 от 14.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 1422/2016 г., II т. о., ТК; Определение № 106 от 17.02.2017 г. на ВКС по т. д. № 2159/2015 г., II т. о., ТК; Определение № 244 от 12.05.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 1184/2015 г., II т. о., ТК).

Допуснатият от АССГ, II о., 27-ми състав порок (според настоящия състав) в произнасянето за недължимост на разноските е могъл да бъде отстранен в производство по чл.248 от ГПК. Пропускът на адв. Д. да инициира производство по чл.248 от ГПК по адм. дело №352/2023 г. преклудира правото да се искат направените по това дело разноски, а още по-малко в друго съдебно производство. Нормата на чл.143, ал.1 от АПК не обвързва отмяната на акта с основанието за това. Няма и друга правна норма, която да изключва отговорността на ответника за разноски при отмяна на издадения от него акт поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и изпращане на преписката за ново произнасяне. Правилото на чл.226, ал.3 от АПК е приложимо само в съдебното производство и произтича от

обстоятелството, че се касае в крайна сметка за спор за законосъобразността на един и същ административен акт. Защитата срещу отказа на АССГ, II о., 27-ми състав да присъди разносните по адм. дело 352/2023 година е следвало да се развие чрез инициране на производство по чл.248 от ГПК по това дело и пред този съдебен състав, а не чрез инициране производство по чл.248 от ГПК по адм. дело № 871/2025 г., чийто предмет на оспорване е друг акт, издаден от КЗД, макар и в изпълнение на влязлото в сила решение по адм. дело №352/2023 година на АССГ.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане с вх.№16889/04.07.2025 година по регистъра на АССГ подадено от заинтересованата страна М. Е. К. чрез процесуалния ѝ представител адв. Д. за изменение на Решение №20306/12.06.2025 година по адм. дело №871/2025 година по описа на Административен съд София-град.

Определението може до бъде обжалвано чрез АС София- град пред Върховния административен съд в 7-модневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ: